

тѣ сж неорганизирани. Значи, сама по себе си, материята е инертна, неподвижна. Тамъ, дето се забелязва най-малкото, най-слабото движение, то е признакъ на животъ. Животътъ дава потикъ, импулсъ на материята да се движи. Следователно, когато животътъ прониква въ материята, той започва да обработва това неподвижно, инертно нѣщо, и създава отъ него безброй разнообразни форми. Затова, именно, съ право можемъ да кажемъ, че животътъ оформява материята, вследствие на което тя почва да се облагородява, да се възпитава, да се смекчава. Съ една дума казано, неподвижното, мързеловото, ленивото започва да еволюира. Дето има еволюция, тамъ има движение. Дето има движение, тамъ има и животъ. Животътъ пкъ е единъ отъ елементитѣ на духовния свѣтъ. Божественитѣ свѣтъ се отличава съ мисль, съ разумность. Оттукъ вадимъ заключение: всѣко движение включва въ себе си разумность. Тѣй щото, животътъ внася въ неподвижното, въ неразумното, т. е. въ материята, подвижность и разумность. Когато свързвате неразумната форма съ движението и съ съзнателния животъ, тя вече придобива смисль за човѣка.

И тѣй, човѣкъ е съставенъ главно отъ три елемента: отъ неподвижно, отъ инертно нѣщо, което е материята; отъ подвижно, което е животътъ и отъ разумно, съзнателно начало. Тѣзи три елемента представятъ идеята за живота. Докато свързвате движението съ живота, вие можете да се лѣкувате, можете да бждете здрави. Щомъ помислите, че движението може да се спре, вие ще дойдете до неподвижното, до инертното. И тогава ще си зададете въпроса, сжществува ли материя. Разбира се, че материя сжществува. Азъ не подържамъ теорията, че материята е илюзия. Не, мате-